

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR.278
din 22.04.2008**

Dosar nr.: 804/2007

Petiția nr.: 19022 din 13.12.2007

Petent: P B

Reclamat: Spital Județean de Urgență „Dr. Constantin Opris” Baia Mare

Obiect: ordin de a permite doar internarea mamei (nu și a tatălui) în spital împreună cu pacientul minor

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petentului

I.1.1. P B , cu domiciliul în

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

I.2.1. Spital Județean de Urgență „Constantin Opris” Baia Mare, cu sediul în str. G. Coșbuc, nr. 31, loc. Baia Mare, jud. Maramureș.

II. Obiectul sesizării

2.1. Existența unei reguli invocate de Spitalul Județean de Urgență „Dr. Constantin Opris” Baia Mare de a permite doar internarea mamei (nu și a tatălui) în spital împreună cu pacientul minor.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1. Prin plângerea înregistrată cu nr. 19022 din 13.12. 2007, petentul arată că, în fapt, în ziarul „Evenimentul Zilei”, nr. 5021 din 13 decembrie 2007, articolul „Copil mort dintr-o laringită”, se prezintă o situație legată de o intervenție medicală, în cadrul căreia, la sosirea la spital, tatăl copilului relatează că „medicii l-au internat pe copil și i-au cerut tatălui să meargă după soție, pentru că regula este ca mamele să fie internate cu cei mici”.

IV. Procedura de citare

4.1. Urmare petiției înregistrate sub nr. 19022 din 13.12.2007, s-a dispus solicitarea unui punct de vedere cu privire la obiectul petiției de la Ministerul Sănătății Publice și Spital Județean de Urgență „Dr. Constantin Opris” Baia Mare.

4.2. Prin adresa înregistrată cu nr. 19632 din 19.12.2007, Colegiul director a solicitat punctul de vedere cu privire la obiectul petiției Ministerului Sănătății Publice. Prin adresa înregistrată cu nr. 19631 din 19.12.2007, s-a solicitat punctul de vedere cu privire la obiectul petiției Spitalului Județean de Urgență „Constantin Opris” din Baia Mare.

4.3. La solicitările Colegiului Director, Ministerul Sănătății Publice a comunicat punctul său de vedere prin adresa cu nr. 2308 din 06.02.2008 iar Spitalul Județean de Urgență „Dr. Constantin Opris” din Baia Mare a comunicat punctul său de vedere prin adresa cu nr. 2313 din 06.02.2008.

4.4. În temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare.

4.6. Prin adresa înregistrată cu nr.2902 din 19.02.2008 a fost citat petentul, pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 25.03.2008. Prin adresa cu nr. 2903 din 19.02.2008 a fost citat Spitalul Județean „Dr. Constantin Opris”, prin reprezentant.

4.7. La termenul stabilit de Consiliu, părțile nu s-au prezentat. Petentul nu a comunicat propriile apărări față de susținerile Spitalului Județean și ale Ministerului Sănătății Publice. Spitalul Județean a comunicat punctul său de vedere prin adresa cu nr. 7640 din 25.03.2008.

V. Susținerile părților

Susținerile petentului

5.1.1. Prin plângerea înregistrată cu nr. 19022 din 13.12. 2007, petentul arată că, în fapt, în ziarul „Evenimentul Zilei”, nr. 5021 din 13 decembrie 2007, articolul „Copil mort dintr-o laringită”, se prezintă o situație legată de o intervenție medicală, în cadrul căreia, la sosirea la spital, tatăl copilului relatează că „medicii l-au internat

pe copil și i-au cerut să meargă după soție, pentru că regula este ca mamele să fie internate cu cei mici”.

5.1.2. Având în vedere această presupusă „regulă” sau dispoziție a medicilor în cauză, petentul consideră că se încalcă prevederile art.6 alin.2 „Orice ordin de discriminare împotriva unor persoane pe criterii de sex este considerat discriminatoriu” și alin.3 „Este interzisă orice formă de discriminare bazată pe criteriul de sex” precum și art. 17 „este interzisă orice formă de discriminare bazată pe criteriul de sex în ceea ce privește accesul femeilor și bărbaților la toate nivelurile de asistență medicală și la programele de prevenire a îmbolnăvirilor și de promovare a sănătății” din legea nr. 202 din 29 aprilie 2002.

5.1.3. Față de aceste aspecte, petentul solicită verificarea autenticității informațiilor și soluționarea actului de discriminare subsecvent precum și sancționarea celor vinovați, potrivit legii.

Susținerile Spitalului Județean de Urgență „Dr. Constantin Opris” Baia Mare

5.2.1. Prin adresa înregistrată cu nr. 2313 din 06.02.2008 se arată că din informațiile primite și coroborate cu înregistrările făcute în foia de observație clinică a pacientului B R , se constată că acesta a fost adus la Urgența Pediatrie în data de 12.10.2007, ora 03.25 de către tatăl său B B , fiind diagnosticat cu „stare toxică.laringită acută subglotică. insuficiență respiratorie acută”. Având în vedere precizarea tatălui că pacientul este primul copil dintr-o sarcină gemelară, la internare i se recomandă supravegherea atentă a celuilalt copil rămas acasă și, totodată, i se aduc la cunoștință prevederile Ordinului Ministrului Sănătății Publice nr. 1781/2006 referitoare la însoțitorii copiilor bolnavi în vârstă de până la 3 ani. Ca urmare, acesta se întoarce acasă, urmând ca soția sa să însoțească pacientul pe perioada internării.

5.2.2. Spitalul Județean, invocă prevederile art. 20 alin.1, art. 27 alin.1 și art. 28 din O.G. nr. 137/2000, republicată, considerând că petentul nu are calitatea necesară pentru a depune sesizare. De asemenea, în baza art. 20 alin.6 se arată că petentul nu face nici o dovadă a unei presupuse discriminări, întrucât nu a fost săvârșită o faptă care ar îndeplini condițiile prevăzute de art. 2 alin.1 și alin.2 din O.G. nr. 137/2000, republicată.

5.2.3. Spitalul arată că prezența unei persoane într-o unitate sanitară ca „însoțitor” nu echivalează cu acordarea asistenței medicale ori cu accesul la programele de prevenire a îmbolnăvirilor și de promovare a sănătății, ci este permisă în scopul de a însoți un pacient și cu titlu de beneficiar al unor servicii hoteliere, obiectul contractului fiind altul decât servicii medicale. Această calitate reiese din însăși sensul termenului de „însoțitor” precum și din reglementările Ordinului nr. 1781/2006.

5.2.4. În raport cu invocarea unui ordin sau „reguli”, se arată că la nivelul instituției nu există o astfel de reglementare sau prevedere.

Punctul de vedere al Ministerului Sănătății Publice

5.3.1. Ministerul Sănătății Publice, prin adresa cu nr. 2308 din 06.02.2008, a comunicat punctele de vedere ale Comisiei de Pediatrie și Neonatologie și Comisia de Otorinolaringologie.

5.3.2. Comisia de Pediatrie arată că în urma discuției din cadrul Comisiei s-a ajuns la concluzia că rezolvarea problemei este de competența Comisiei de disciplină a Colegiului Medicilor din Baia Mare. În acest sens, pentru constatarea unei eventuale culpe medicale, petentul ar trebui să se adreseze Colegiului Medicilor.

5.3.3. Comisia de Otorinolaringologie arată că din sesizarea făcută nu reiese existența unei discriminări pe criterii de sex. Se precizează că la un copil mic, inflamațiile laringelui pot avea o evoluție gravă, care să ducă la decesul pacientului chiar înainte de a se ajunge într-o unitate spitalicească. Astfel, dintre cele mai grave forme se enumeră: laringita acută subgotică (laringotraheobronșita virală sau bacteriană) sau epiglotita acută.

5.3.4. Se menționează că în general copiii sub 3 ani se internează însoțiți de unul din părinți, iar cei peste 3 ani fără însoțitori (acesta pentru a preveni internarea în același salon a adultului cu alți copii și a facilita vehicularea unor infecții suplimentare din exterior în unitatea spitalicească).

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1. **In fapt**, Colegiul Director reține că prin plângerea înregistrată cu nr. 19022 din 13.12. 2007, petentul arată că, în fapt, în ziarul „Evenimentul Zilei” nr. 5021 din 13 decembrie 2007, articolul „Copil mort dintr-o laringită”, se prezintă o situație legată de o intervenție medicală, din care aparent rezultă că regula în spital este ca „mamele să fie internate cu cei mici”, în situația dată, solicitându-se tatălui să meargă după soție.

7.1. **În drept**, analizând faptele reținute în acest caz, **Colegiul Director** se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci **când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă**. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă **„trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă** (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Suede, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

7.2. În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate**

diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv. (vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zuccheri and others, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismos Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 Jippes and others 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 para.91)

7.3. Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

7.4. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate. (22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, par.75)

7.5. Având în vedere aspectele de mai sus precum și petiția dată, Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența art.2 al O.G. nr.137/2000, republicată.

7.6. În raport cu prevederile legale invocate de petent, art. 6 alin.2 și alin.3 și art. 17 din legea nr. 202 din 19 aprilie 2002, coroborat obiectului petiției dedus soluționării, Colegiul Director se raportează la prevederile art. 2 alin.2 din O.G. nr. 137/2000, republicată prin care se dispune că „Dispoziția de a discrimina persoanele pe oricare dintre temeiurile prevăzute la alin. (1) este considerată discriminare în înțelesul prezentei ordonanțe”. Dispoziția de a discrimina, sau altfel spus ordinul de a discrimina reprezintă o formă a discriminării, introdusă de legiuitorul român în procesul de transpunere a prevederilor Directivei Consiliului 2000/43/CE privind aplicarea principiului egalității de tratament între persoane, fără deosebire de origine rasială sau etnică, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L180 din 19 iulie 2000, și prevederile Directivei Consiliului 2000/78/CE de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament, în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă,

publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L303 din 2 decembrie 2000.

7.7. În acest sens, reținem că în materia legislației nediscriminare, astfel cum este transpus aquis-ul communautaire, pentru a ne găsi în situația unei dispoziții de a discrimina este necesară întrunirea cumulativă a elementelor constitutive acesteia. Astfel, dispoziția de a discrimina se circumstantiază într-un precept obligatoriu, sub formă scrisă sau orală, emis de o autoritate sau de o persoană abilitată, spre a fi îndeplinit de cei vizați cu scopul de a discrimina, respectiv de a trata diferit persoane care se afla în situații comparabile sau analoage, fără o justificare rezonabilă și obiectivă în sensul art. 2 alin.1 din O.G. nr. 137/2000, republicată. Tratatamentul diferit în sensul art. 2 presupune „orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe baza de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârsta, handicap, boala cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”.

7.8. În același sens, Directiva Consiliului 2000/43/CE privind aplicarea principiului egalității de tratament între persoane, fără deosebire de origine rasială sau etnică, definește în art. 2 alin.4 ordinul sau dispoziția de a discrimina dispunând: „O instrucțiune de a discrimina persoanele datorită originii rasiale sau etnice va fi considerată discriminare în sensul alin.1” (n.n. alin.1 al art. 2 din Directiva 43/2000 definește discriminarea directă respectiv discriminarea indirectă)

7.9. Astfel, raportat la prevederile art. 2 alin.2 din O.G. nr. 137/2000, coroborat cu lucrările și probele aflate la dosar, Colegiul Director reține că, în speță, se invocă dispoziția conducerii Spitalului Județean din Baia Mare ca mamele să fie internate cu pacienții minori spre deosebire de tată, căruia nu i se permite internarea. Colegiul Director reține că mijlocul de probă invocat în susținerea acestui aspect este un articol de presă publicat într-un cotidian central, în speță „Evenimentul Zilei”, nr. 5021 din 13 decembrie 2007, articolul „Copil mort dintr-o laringită”. Colegiul Director, pornind de la premisa statuată prin principiul „testis unus, testis nullus” conform căruia nu este suficient un singur martor pentru a se stabili adevărul într-un proces, este de opinie că nu poate aprecia izolat forța probantă a afirmațiilor din cotidianul invocat de petent.

7.10. Colegiul director ia act de susținerile părților și observă că într-adevăr pacientul Bodolay Rudolf a fost adus la Urgență pediatrie în data de 12.10.2007 ora 03.25 de către tatăl său Bodolay Botond, fiind diagnosticat cu „stare toxică.laringită acută subglotică.insuficiență respiratorie acută”. (vezi infra parag. 5.2.1.) Colegiul Director reține că pacientul minor este primul copil dintr-o sarcină gemelară, iar la internare, astfel cum rezultă din susțineri, i s-a recomandat supravegherea atentă a celuilalt copil rămas acasă și, totodată, i s-au adus la cunoștință prevederile Ordinului Ministrului Sănătății Publice nr. 1781/2006 referitoare la însoțitorii copiilor bolnavi în vârstă de până la 3 ani. (vezi infra para. 5.2.1.)

7.11. Față de acest aspect, Spitalul arată că prezența unei persoane într-o unitate sanitară ca „însoțitor” nu echivalează cu acordarea asistenței medicale ori cu accesul la programele de prevenire a îmbolnăvirilor și de promovare a sănătății, ci este permisă în scopul de a însoți un pacient și cu titlu de beneficiar al unor servicii hoteliere, obiectul contractului fiind altul decât servicii medicale. Această calitate reiese din însăși sensul termenului de „însoțitor” precum și din reglementările Ordinului nr. 1781/2006. (vezi infra parag. 5.2.3.) De asemenea, Colegiul Director reține că la nivelul spitalului nu există o reglementare sau prevedere care să interzică cazarea tatălui în raport cu mama.

7.12. Din punctul de vedere al dispoziției sau ordinului de a discrimina, Colegiul Director este de opinie că nu poate reține existența în cauză a unui precept obligatoriu, sub formă scrisă sau orală, spre a fi îndeplinit de angajați cu scopul de a trata diferit persoane care se afla în situații comparabile sau analoage, i.e. mama în raport cu tatăl unui pacient minor, în sensul art. 2 alin.1 din O.G. nr. 137/2000, republicată.

7.13. Luând act de faptul că Spitalul invocă prevederile Ordinului M.S.F. nr. 1781/2006, Colegiul Director nu poate reține din conținutul acestui ordin, dispoziții care permit reținerea incidenței art. 2 din O.G. nr. 137/2000, în speță, prevederi care induc distincții între persoane aflate în situații comparabile, pe bază de sex, care au ca scop sau ca efect, atingerea unui drept prevăzut de lege.

7.14. Astfel, Ordinul nr. 1.781 din 28 decembrie 2006 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Contractului-cadru privind condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate pentru anul 2007, publicat în Monitorul Oficial nr. 1.057 din 30 decembrie 2006, în Anexa nr. 17 cu privire la condițiile acordării serviciilor medicale în unități sanitare, prevede că “Spitalele suportă din bugetul de venituri și cheltuieli suma aferentă serviciilor hoteliere standard (cazare standard și masă la nivelul alocației de hrană) pentru însoțitorii copiilor bolnavi în vârstă de până la 3 ani, precum și pentru însoțitorii persoanelor cu handicap grav”

7.15. În același sens, prin Hotărârea de Guvern nr. 1.842 din 21 decembrie 2006 pentru aprobarea Contractului-cadru privind condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate pentru anul 2007, publicată în Monitorul Oficial nr. 1.034 din 27 decembrie 2006, în art. 67 se prevede că “ Spitalele vor acoperi ..., toate cheltuielile, potrivit legii, inclusiv pentru:...d) servicii hoteliere standard (cazare și masă) pentru însoțitorii copiilor bolnavi în vârstă de până la 3 ani, precum și pentru însoțitorii persoanelor cu handicap grav, în condițiile stabilite prin norme”.

7.16. Or, raportat la aceste prevederi și la circumstanțele de fapt ale cauzei, Colegiul director observă faptul că ipso jure serviciile hoteliere standard în spital sunt disponibile și acoperite pentru „însoțitorii” copiilor bolnavi până la 3 ani, fără nici o deosebire, astfel încât în cauză nu se pot reține distincții pe bază de sex, între însoțitorul bărbat și însoțitorul femeie, i.e. tata sau mama, cuprinse în acte cu caracter obligatoriu. (de ex. Ordinul M.S. nr. 1781/2006 sau H.G. nr. 1842/2006)

7.17. Astfel, Colegiul Director nu poate reține aspecte probatorii în sensul existenței unui ordin de a discrimina sau dispoziție de a discrimina în sensul art. 2 alin.2 din O.G. nr. 137/2000, republicată și subsecvent art. 6 alin.2 și alin.3, art. 17 din Legea nr. 202/2002.

7.18. Colegiul director este de opinie că în principiu, o deosebire între părinți, în sensul că tatăl nu poate fi cazat la internarea pacientului minor sub 3 ani, în comparație cu mama, căreia i se permite internarea, pe simplul considerent al sexului, circumstanță care s-ar putea materializa prin impunerea unui ordin, reguli sau dispoziții la internarea într-o unitate medicală, trebuie să fie justificată de considerente foarte puternice și obiective pentru atingerea unui scop legitim. În lipsa unor astfel de considerente, o atare deosebire poate îmbraca forma unui tratament diferit, și subsecvent a unei discriminări pe criteriul de sex.

7.19. În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în cauza Schuler-Zgraggen vs. Elvetia, arată că „egalitatea sexelor este un scop important al statelor membre ale Consiliului Europei și numai considerente foarte puternice pot conduce la aprecierea că instituirea unui tratament diferențiat este compatibilă cu Convenția Europeană a Drepturilor Omului (n.n.)” (cauza Schuler-Zgraggen vs. Elvetia, 24 iunie 1993, Seria A no.263, parag.67)

7.20. De altfel, în jurisprudența sa, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în cauza Petrovic vs. Austria (CEDH, 27 martie 1998, Recueil 1988-II, parag.36-37), cu privire la discriminarea între sexe, statuează: „fără a neglija diferențele care pot să existe între tata și mamă în relația cu copilul lor la acesta vârstă (vârsta fragedă), Curtea consideră că, în privința îngrijirilor ce au a fi acordate copiilor în această perioadă, cei doi părinți se găsesc într-o situație analoagă. În același sens, în cauza Hoffmann vs. Austria (ECHR, Application no. 12875/88, Judgment 23 June 1993, parag. 35) se arată că între părinți există o egalitate fundamentală inter alia referitor la drepturile părintești. (vezi în același sens și ECHR, cauza Salguiero Da Silva Mouta vs. Portugalia, Application no. 33290/96, Judgment 21 December 1999, final 21/03/2000)

7.21. În raport însă de circumstanțele particulare ale petiției deduse soluționării, Colegiul director nu poate reține ipso facto aspecte probatorii în sensul art.2 alin.1 și alin.2 din O.G. nr.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, art. 6 alin.2 și alin.3, art. 17 din Legea nr. 202/2002, respectiv întrunirea cumulativă a elementelor privind un tratament de deosebire, restricție, excludere, deosebire, preferință între persoane care se află în situații comparabile și care sunt tratate în mod diferit datorită unuia din criteriile prevăzute de lege și care are ca scop sau ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. Nu pot fi reținute aspecte care intră sub incidența art. 2 alin.1 din O.G. nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată

2. Nu se pot reține mijloace de probă privind incidența art.2 alin.2 din Ordonanța de Guvern nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată și art. 6, alin.2, alin. 3 și art. 17 din legea nr. 202/2002, cu modificările și completările ulterioare, republicată;

3. clasarea dosarului;

4. se va răspunde petentului în sensul celor hotărâte;

5. o copie a hotărârii se va transmite părților P B , cu domiciliul în 3; Spital Județean de Urgență „Dr. Constantin Ōpris” Baia Mare, cu sediul în str. G. Coșbuc, nr. 31, loc. Baia Mare, jud. Maramureș.

6. o copie a hotărârii se va transmite spre informare Ministerului Sănătății Publice.

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

COMSA CORINA NICOLETA– Membru

GERGELY DEZIDERIU – Membru

HALLER ISTVAN – Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

TRUINEA PAULA ROXANA – Membru

Data redactării 08.05.2008

Red. D.G., Tehnored. A.P., 4 exemp.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

